

11

DAN MIRU

Polona je včeraj z nami delila svoj spomin na božični sveti večer. Postavili so jaslice, blagoslovili dom, hlev in vse okoli hiše. Pred večerno mašo so otroci sodelovali pri božični igri. Ko so prišli domov, so imeli božično večerjo in res lep božični večer, ki se je končal ob polnoči, ko so v jaslice postavili Marijo, Jožefa in malega Jezusa ter pritrčili zvezdo repatico. Ob tem si je mali Jaka zaželel, da bi dobili še enega dojenčka.

Ker smo imeli novoletne počitnice, sta nas babi in dedi odpeljala na vikend na Dolenjsko, očka in mami pa sta ostala doma. Mami je rekla, da ima veliko dela za službo, očka pa, da si mora malo odpočiti.

Navsezgodaj smo se odpeljali. Pot je bila dolga in počasna zaradi snega na cesti. Ko smo prispeli na cilj, smo najprej zakurili v peči in nato obiskali sosede. Soseda Micka je prav posebna gospa. Zelo lepo zna pripovedovati zgodbe. Ko nas je zagledala, se je zelo razveselila. Povabila nas je v svojo hiško in nam postregla najboljše piškote, polnjene s čokolado in posute s kokosom. Otrokom je skuhalo čaj, odraslim pa ponudila vino. Odrasli so kar nekaj časa klepetali, nam otrokom pa je dovolila, da brskamo po njenih knjigah. Med njimi sem našla eno prav posebno. Na platnici so bili narisani trije kralji, ki jahajo kamele, nad njihovimi glavami pa zvezda repatica. Knjiga je bila iz leta 1810 in je bila zelo lepo ohranjena. Ko je Micka opazila, katero knjigo gledam, je rekla:

»Previdno ravnaj z njo. To knjigo mi je dala moja mama in je moja najljubša. Mama mi jo je brala vsako leto ob božiču.

Govori o treh kraljih, ki so obiskali Jezusa in mu prinesli zlata, kadila in mire. Ste se o tem že učili pri verouku?»

»Že, že.«

»Kaj pa moliti? Vas moliti tudi kaj učijo? Nas je vse molitve naučila mama in še danes jih znam.«

Ko sem knjigo odložila na mizico, je iz nje padel listek. Na njem je bila z lepo pisano pisavo napisana molitev. Prebrala sem jo:

LJUBI OČE VSE DOBROTE

Bog nebes, čez vse visok,
ti odpusti moje zmote,
da bom tebi ljub otrok.
S čistim srcem ti služiti
hočem svoje žive dni,
zvest otrok ti hočem biti,
kakor Jezus me uči.
Prosi, o Marija, zame,
vedno mi na strani stoj,
varuj me peklenške zmame.

Angel var'h, prijatelj moj,
vselej mi na strani stoj.
Bog Oče pred menoj,
Bog Sin za menoj,
Sveti Duh nad menoj.

Marija, Božja Mati,
bodi z nami v imenu Presvete Trojice,
ki ste nas var'vali nocojšnjo noč,
varujte nas še današnji dan.

»O, to si pa našla zaklad. Te molitve že zelo dolgo nisem slišala. Včasih jo je molila moja babica. Veš, vsaka molitev je zaklad, ki se nabira v nebesih. Še posebej molitev k Mariji. Pravijo, da Marija vse naše molitve zbira v posebni zlati skrinji in jih potem posreduje Bogu, ko je čas za to.«

Babi in dedi sta se s tem strinjala in nas spomnila, da moramo oditi. Poslovali smo se, se zahvalili za piškote in čaj ter odšli v našo hiško. Po treh dneh smo se vrnili domov. Očku sem razlagala o sosedi Micki in njeni molitvi. Povedala sem mu, da je molitev za Micko zaklad. Navdušeno me je poslušal in nato rekel:

»Tudi vi ste meni dali zaklad.«

Začudeno sem ga pogledala in vprašala:

»Kakšen?«

Očka pa se je nasmejal in dejal:

»Tri dni ljubega miru.«

Naloga

Vprašaj babico ali dedka, ali poznata kakšno staro molitev, in jo zapiši.